

GLAS

SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Leto (año) XXXI, 6

EL VOCERO DE LA ACCION CULTURAL ESLOVENA november-december (nov.-dec.) 1984

Praznik Dajanja iz ljubezni

Krščanstvo veruje, da je Bog postal človek iz ljubezni do človeka.

Od trenutka božjega učlovečenja je najvišje tudi v človeških odnosih: dajanje samega sebe iz ljubezni do človeka.

Najvišja naravna vrednota v človeku je njegov duh in kar ta rodi. Najvišje, kar more v naravnem redu človek človeku dati, so sadovi njegovega duha: kulturne vrednote.

Slovenski kulturni ustvarjalec iz ljubezni do slovenske skupnosti žrtvuje le-tej sadove svoje duha – kulturne vrednote, ki jih rojeva.

In najlepše v tem dajanju je, da se daje iz ljubezni. Kakor je Bog v svojem dajanju človeku gnan od ljubezni do človeka, tako se tudi kulturnik daje iz ljubezni do kulture v slovenskem človeku.

Ponavljja se takorekoč skrivnost božje ljubezni, skrivnost svete noči: dajanje najvišjega iz ljubezni.

V Bogu je vsa „sreča“ prav v tem dajanju; tudi za kulturnika je najvišja sreča v kulturnem žrtvovanju.

Bog se je dal in se neprestano daje brez ozira na to, kako je sprejet. Tudi slovenski kulturnik daje ne glede na to, kako njegovo kulturno dajanje sprejemajo. Kulturno delo je dej nesebične ljubezni, kakor je bilo dejanje svete noči.

Blagor človeku, če sprejme dar Svete noči kot najvišji nadnaravni zaklad. Blagor tudi narodu, če sprejema kulturne darove svojih ustvarjalcev kot svoje najvišje naravne vrednote!

dr. lenček: rast v resnici in ljubezni

Letos 4. aprila je poteklo 10 let od smrti dr. Ignacija Lenčka, enega naših gregorijancev, prefekta v škofovih zavodih, univ. docenta moralke v Ljubljani in nato v emigraciji, medvojnega glavnega kurata vaških straž in domobrancev; po smrti prelata dr. Odarja je vršil posle dekana begunske teološke fakultete oz. višje teološke šole do svojega odhoda v Nemčijo. Bil je odličen svetovalec ob ustanovitvi SKA pred 30 leti.

Lenčkovo pisateljstvo se je začelo takoj po končanih rimskih študijah. Najprej se je oglašal v kongregacijskem glasilu Naša zvezda, ki mu je bil nekaj časa tudi urednik; od l. 1937 do 1943 so nastale njegove znanstvene razprave, objavljene v Bogoslovnem vestniku. V emigraciji se je največ oglašal v Duhovnem življenju, v Katoliških misijonih, v Družabni pravdi, po ustanovitvi Kulturne akcije je pošiljal prispevke v Meddobje in Vrednote. Po letu 1963 sta mu napredujoča bolezen in bivanje v Nemčiji ustavila pero.

Predvsem po prizadevanju njegovega brata Ladislava Lenčka CM se je posrečilo dobiti 113 Ignacijevih spisov; to bo vse ali domala vse, kar je priobčil ali se je ohranilo v rokopisu.

Iz te obilne zaloge je prof. Alojzij Geržinič izbral 42 spisov ter jih po tematiki razdelil v 5 skupin.

V prvi so štiri bogoslovne razprave. Posebno pozornost sta vzbudili tista, ki razpravlja o problemih teološkega študija, in ona, ki postavlja moralne temelje misijonske akcije.

Filozofskim vprašanjem je namenjena druga skupina. Lenček je prikazal bistvo in pomen sholastike, zlasti njenega največjega predstavnika Tomaža Akvinskoga. V drugi polovici prejšnjega stoletja se je „večnostni filozofiji“ odrekla krivoverska struja modernizma; v našem času spet oholo podira temelje pravovernosti. Lenček jo je lepo predstavil v 1. letniku Revije Katoliške akcije. Kot razgledan, eleganten esejist se je predstavil v Meddobju (z eseji o času, o usihanju duhovnosti v naši dobi, o položaju v povojni Nemčiji, o literaturi in pisateljih, zlasti o njih svobodi in vezanosti), v Vrednotah pa se je sprijel z zapletenimi koreninami in sestavinami narodnosti. 14 let po svojem prevodu in razlagi okrožnice o kinu je v Duhovnem življenju obdelal velesilo filma in nje učinke.

Naslednji skupini je prireditelj dal naslov: Človek – sam sebi največja uganka. S prijemi izvrstnega poznavavca je posvetil Lenček v različna poglavja antropologije, psihologije, moralke: o bistvu telesno-duhovnega bitja človeka in njegovih nalogah; o nevarnostih, katere mu prete v našem času; o pasteh, ki mu jih nastavljajo lastne slabosti (Fragment o napuhu!). V vrsti zanesljivo in privlačno napisanih člankov je obdelal kreposti: širokosrčnost, zvestoba, hvaležnost, posebno temeljito in poglobljeno pa ljubezen in čistost.

V skupini Nov čas – nova vprašanja so znanstvene razprave iz Bogoslovnega vestnika (o Knaus-Oginovi metodi, o sterilizaciji, o rasi in rasizmu, o evtanaziji). Pravna in družbena vprašanja osvetljuje razpravi o nravni obveznosti državnih zakonov in o dobičku kot brezdelnem dohodku. Iz Družabne pravde je ponatisnjen članek Gospodarska podjetnost in morala.

Izbor se končuje z „obrazmi treh mislecev“, velikih ustvarjalcev „slovenske teologije“: Aleša Ušeničnika, prelata Franca Ks. Lukmana in prelata Alojzija Odarja.

Izbrani spisi Ignacija Lenčka prinašajo veliko bogastvo informacij; utemeljujejo načela katoliškega nauka o življenjskih predmetih; kritično ocenjujejo dvoumne in cerkvenemu učiteljstvu nasprotno nazore. To podaja deloma z znanstveno metodo in aparatom, razbirajoč različne teorije v strokovni literaturi. Druge stvari so podane z izbrušanim jezikom bleščečega esejista; spet druge so vzorci spodbudnega, poljudnega poučevanja.

Bravec dobi s to knjigo obširen pregled vedno aktualnih vprašanj ter jo odloži duhovno bogatejši, potrjen v temeljnih resnicah cerkvenega nauka, opremljen z veljavnimi nagibi za pristno krščansko življenje.

Pričujoči izbor izpričuje, kako obsežen in pomemben je prispevek dr. Ignacija

Lenčka naši kulturni zakladnici veljavni tudi v izseljenstvu.

Urednik prof. Alojzij Geržinič je na začetnih straneh orisal njegovo življenje in osebnost ter sestavil natančno bibliografijo njegovih spisov.

dogajanja

Slovenski november v New Yorku.

Malokdaj se zgodi, da bi sovpadale prireditve, ki bi zajele dobršen del Slovencev v New Yorku.

Prve dni novembra – tik pred predsedniškimi volitvami – je bilo v mestu letno zborovanje za slavistične študije (American Association for the Advancement of Slavic Studies). V okviru te organizacije je Društvo za slovenske študije imelo dve sekciji: Prof. Jože Velikonja je organiziral sekcijo o Louisu Adamiču in etničnih skupinah; prof. Toussaint Hočvar pa o začetkih slovenskega bančništva. Pri sestanku o Adamiču so sodelovali s predavanjem o stikih z židi prof. Henry Christian; o zvezah s Hrvati prof. Jure Prpić; o povezanostih z Italijani prof. Jože Velikonja; o Adamiču kot je razbrati iz ameriških dokumentov FBI in OSS (Office for Strategic Services) pa prof. Lorraine Lees. Komentator je bil prof. Bogdan Radica, Adamičev osebni znanec iz let druge svetovne vojne, avtor nedavno izišle knjige spominov živjeti i Neživjeti, katerega drugi del je t.d. prikazal v Svobodni Sloveniji – kakor mi je z veseljem posredoval gospod Radica. Višek sestanka so bile pripombe Radice in prof. Dragniča; oba sta imela z Adamičem opravka v vojni dobi, Radica kot vodja Jugoslovanskega informacijskega centra v New Yorku, prof. Alex Dragnič pa kot ameriški državni uslužbenec z nalogo slediti protiameriško delovanje tujih in emigrantskih institucij. Sekcijo je vodila prof. Carole Rogel, hčerka Adamičevega tesnega prijatelja Janka Roglja.

Poleg sekcije o slovenskem bančništvu, je referiral na kongresu prof. Rado Lenček o sociolingvistiki.

V okviru Sveta za slovansko dediščino v New Yorku, kjer ima vodilno vlogo arh. Simon Kregar, je bila istočasno v Ukrajinskem Inštitutu na Peti aveniji razstava umetniških del slovenskih umetnikov, med njimi zajeto zastopstvo Slovencev: Erika Marija Bajuk, Marko Gosar, Val Pfeifer. Razstavo je organiziral Simon Kregar. Organizacija, ki zajema v svoj okriv Beloruse, Bolgare, Makedonce, Poljake, Ruse, Srbe, Slovake, Ukrajince in Slovence, je v dvorani Hunter College predstavila svoje plesne skupine in pevske zборе. Slovence je zastopal pevski zbor Zvon in Bridgeporta, ki ga vodi Armin Kurbus. Slovenske plesne pa je plesala jugoslovanska plesna skupina pod vodstvom Georgea Tomova.

Dr. John Nielsen je odprl svoj dom za družabni sestanek članov in prijateljev Društva za slovenske študije. Svet za slovansko dediščino pa je priredil v ukrajinskem Inštitutu slavnostni sprejem, kateremu so poslali svoja voščila predsednik Ronald Reagan, guverner Mario Cuomo, newjorški župan Koch in predsednik mestnega okraja. Marsikaj ne bi steklo, če bi ne posegla vmes večša roka gospe Judite Prelog, ki je skrbela za jedaočo in pijačo, da se prisotni kar niso hoteli raziti.

New York Times je ob tej priliki priznal, da je slovanska dediščina v New Yorku polna življenja in da še ne namerava usahnuti. Iz razgovora s Simonom Kregarjem je posnel, da je slovanska prisotnost prešla iz zanimanja za polko in klobase v prikazovanje kulturnega in umetniškega ustvarjanja v moderni umetnosti, literarnih večerih, znanstvenih nastopih in folklornih plesih. Slovenci imajo pri tem odločilno vlogo.

Jože Velikonja

Veseli Božič in blagoslovljeno novo leto 1985
vošči vsem članom in prijateljem
SKA

VESELO SVETE PRAZNIKE!

Vesele praznike prav vsem pri SKA,
vesele praznike in nade!

Za nas ni pravega poloma dna,
z Besedo Božjo, ki je k nam prišla,
povezane.
Uspeh ostane.

In mir in milost
tja v Silvestrovo opolnoči,
za Novo leto!

Da bomo znova stisnili v rok
paleto, dleto, notni list, pero
v ustvarjanje, kot Dar dojeto.

Veselo svete praznike vsej SKA!

Zares je večno čudovito,
da Sveta je Beseda, Sin Boga,
postala Človek,
da nas reši zla
in vrne bivanju razliko.

Vladimir Kos

umetniška loterija - podaljšana!

Sporočamo vsem našim prijateljem, ki so že odkupili poslane jih srečke te loterije ali pa jih še nameravajo odkupiti, da smo – v želji, čim bolj vsem omogočiti sodelovanje pri njej – podaljšali čas za odkup loterijskih srečk in za žrebanje, in sicer DO VELIKE NOČI 1985.

Cena posamezni srečki je slej ko prej 10 USA dolarjev oziroma odgovarjajoče v drugih valutah. (V Argentini se dolar računa po uradnem kurzu menjave.) Ker nam je od prvega sunka razpošiljanja srečk prijateljem le-teh še nekaj ostalo, nameravamo poslati po nekaj srečk našim požrtvovalnim poverjenikom s prošnjo, da jih ponudijo rojakom, ki so zavzeti za slovensko krščansko izseljensko kulturo.

Ponavljamo, da ima loterija dvojni namen: Obogatiti slovenske domove z izvirnimi deli slovenskih umetnikov in Slovenski kulturni akciji ob njenem jubileju gmotno pomagati.

Pri žrtvovanju, ki je zvezano z odkupom srečk, imejmo pred očmi, da so naši ustvarjalci še veliko več žrtvovali, ko so darovali svoja dragocena dela za loterijo!

Pripominjamo še enkrat, da pridejo v poštev za žrebanje samo plačane srečke. Priporočamo, da nam ob plačilu srečke pošljete tudi nje kupon (manjši del) s številko srečke in z naslovom lastnika.

Prijatelji Slovenske kulturne akcije! Poslužite se priložnosti za podporo tej naši skupni ustanovi, da bo mogla postaviti temelje slovenski kulturi v izseljenstvu še za veliko desetletij!

Umril je naš član Mirko Kunčič

Pokojni je bil rojen ob koncu prejšnjega stoletja, 12. decembra 1899 in je bil torej eden najstarejših naših članov; čez nekaj dni bi slavil svojo 85-letnico.

V letih pred in med drugo svetovno vojno je bil pomemben mladinski pesnik in pisatelj. V dnevniku „Slovenec“ je objavljaval svoje priljubljene pravljice in pesmi za otroke: Pticeček z dvema kljunčkoma, Tinček in Tonček, Triglavske pravljice in druge. Ob koncu vojne je tudi on izbral svobodo in begunstvo mu ni bilo lahko. Pa je tudi tu živel s slovensko mladino in pisal zanjo. SKA je izdala njegovo otroško povest Gorjanček Pavlek, ki s poezijo povezuje slovensko tradicijo in svet modernih iznajdb.

Naj se pokojnik v Gospodu večno počije, svojcem pa naše sožalje!

Pismo iz Tokija v jesenskem vetru

Dragi Glas!

Razveselil si me oni dan – točno: 15. oktobra – z vestmi na osmih straneh in z datumom september-oktober, ki da slutiti neke vrste zdravo zaporedje za bodočnost. Najbrž je z literarnim izdajanjem tako kot z obiski: če je presledek med enim in drugim obiskom najprej dolg, potem daljši, nazadnje pa kar se da dolg, se vezi od srca do spomina zrahljajo v podobnem sorazmerju: najprej komaj zaznavno, potem hitreje in nazadnje izgine še prijetno domače pričakovanje prihoda. Morda lahko govoriva v tej zvezi o neke vrste zakonitosti, ki nastopi šele pod določenimi pogoji; nasmehniva se, ne gre za fatalnost.

Napovedal si nova knjižna izdaja za 1984 in kolikor sem mogel razbrati iz napovedanega, gre za velike podvige slovenskega ustvarjalnega duha brezdomcev (zmeraj pišem ‚brezdomcev‘, ne ‚zdomcev‘; zdomci lahko pokažejo, kje približno na slovenski zemlji se čutijo doma, mi brezdomci pa se ne čutimo doma, dokler nam dejanska slovenska oblast odreka tisto prastaro slovensko prvino, ki so jo nam bili odrekli prenekateri tujci, dasi morda na manj brutalen način: pravico do svobodne družbene ureditve). Že zdaj se veselim vzpona na te štiri porajajoče se vrhove; pri nas na Japonskem se to dogaja tudi fizično, ko bruhne podmorski ognjenik in se iz morja dvigne nov otok, navadno v obliki gore.

Prebiram Bükvičovo veličastno delo Vojna in revolucija; še naslov je značilen, če se spomniš na Tolstojevo Vojno in mir. Kolikor mi dopušča čas, pazljivo berem, ker je roman tehtno napisan; le to Ti lahko trenutno rečem: nekateri naturalistično (ali skorajstvarno-zvesto) opisani prizori, npr. Verina ječa, so prava mojstrovina, ker se ne izgubijo in ne končajo v fiziološko-snovnem, ampak jih osvetljuje prisotnost duha v kakršnikoli obliki; drugi v tem slogu pisani odstavki pa me ne zadovoljijo: naj še tako zvesto opisujejo, nekaj jim manjka, kar bi jih dvignilo na raven umetniškega gledanja in doživljanja, saj je roman sestavljen iz umetniško ustvarjenih delov; najbrž je tudi pri teh prizorih navzoč umetnikov ustvarjalni čut, a umetnik si ni dal – ni mogel dati – dovolj časa za izpeljavo; še enkrat: ni dvoma, da je Bükvič velik romanopisec!

To je že tretji dan, ko Ti pišem pismo, ne morem si privoščiti dovolj povezanih vr, moram se znati prilagoditi zahtevam dela. Začel sem bil z oblaki na nebu, prešel skoz dež in oster veter in milo jesensko vreme, ki me že od jutranjih zvezd ssem obdaja. Da Ti razložim: ‚milo‘ pomeni, da ni vetra; da je zrak razmeroma svež; da ni prehladno in ne pretoplo (si lahko kaj takega predstavljaš?); in da ni omembe vrednih megla in oblakov, ki bi zastirali sonce ali sicer motili ravnotežje. Če si Tvoj uvodnik prav predstavljam, se tudi dragi Med lahko trenutno ponaša s podobnim ravnotežjem kakovosti in količine snovi; veseli me in rad bi Ti prevedel pesem manj znanega japonskega pesnika s pesniškim imenom Santōka (1882-1940); pesem je sicer haiku, z neklasičnim številkom 20 zlogov (moj prevod ima 17 zlogov): ičiniči mōni iuāzu umi ni mukāeba šio mičite kinu – cel dan sem molčal, z obrazom k morju; in zdaj je plima prišla.

Moram končati, to je četrti dan, odkar sem začel pisati, deževni oblaki so se medtem zbrali in zdaj odlagajo svoj tovor nad Tokijem – moram reči – kar se da obzirno. Še zmeraj se držim Tvojega nasveta, da se pismo kakih 700 besed lepo poda k tiskarski obali, dokler traja sedanja plima. . . Povej mi, če Te kdaj oseka pusti praznih rok. Veter hodi skoz Tokijo in prvi rumeni listi padajo in najbolj lahke odnese veter na morje. Ljudje kupujejo krizanteme z mehkim vonjem; one težko in slovesno dišeče jih preveč spominjajo pogrebov, kjer s svojimi belimi in rumenimi cvetovi, strnjenimi v ovalne vence, predstavljajo naravo. Pri Tebi bo kmalu poletje s praznikom Učlove-

čenja Božje Besede – zdi se mi, da je poletje pravi okvir za ta praznik in to resnico. Vesel jo praznuj! Tvoj vdani daljnovzhodni dopisnik

Vladimir Kos.

nova člana

Dr. Pavle Zablatnik

Na 7. redni seji Slovenske kulturne akcije dne 9. oktobra 1984 je njen odbor sklenil, da imenuje dr. Pavla Zablatnika za člana SKA v odseku za družbene vede.

Dr. Pavle Zablatnik, rojen 1912. v Bilnjovsu pri Bilčovsu, je pel novo mašo 1938, doktoriral leta 1951 na podlagi narodopisne disertacije o duhovni ljudski kulturi koroških Slovencev. Od leta 1968 do 1978 je bil ravnatelj Celovške slovenske gimnazije. Od 1973 naprej predava Zablatnik na slavističnem inštitutu celovške univerze slovenske narodopisje, koroško slovensko literaturo in strokovno didaktiko slovenskega jezika. Ob profesorski službi je zaposlen tudi v dušnem pastirstvu.

Dr. Pavle Zablatnik objavlja v raznih revijah, glasilih in predavanjih razprave narodopisne, kulturnozgodovinske in jezikoslovne vsebine. Leta 1982 je pri Mohorjevi založbi v Celovcu izšla njegova odlična knjiga ljudskih verovanj, šeg in navad na Koroškem *Od zibelke do groba*. Zdaj pripravlja knjigo o letnih šegah in navadah koroških Slovencev, ki je v tisku in bo izšla še letos v rednem knjižnem daru celovške Mohorjeve družbe za leto 1985.

Dr. Zablatnik se v pismu 11. novembra 1984 tako obrača na SKA: „Vaš sklep mi kajpak pomeni veliko čast. Lepo se zahvaljujem za izraženo priznanje. . . Slovenski kulturni akciji pa ob 30-letnici njenega obstoja iskreno čestitkom k nadvse uspešnemu kulturnemu delu v zdomstvu. Med svojim študijem na Slavističnem inštitutu graške univerze sam rad segal po zelo kvalitetni reviji Meddobje, kot učitelj in ravnatelj Slovenske gimnazije v Celovcu pa sem imel priložnost, da sem v Glasu SKA z zanimanjem zasledoval Vaša kulturna prizadevanja. Prof. Rot pa me je še seznanil v najnovejšem času z zanimivimi prizadevanji okoli revije Druga vrsta. Toliko o moji dosedanji povezanosti s slovensko kulturno dejavnostjo v Argentini. Želim Vam pri Vašem delu še mnogo nadaljnjih najlepših uspehov.“

Tone Brulc

Pravtako je bil na sedmi redni seji sezone SKA imenovan za člana literarnega odseka SKA Tone Brulc iz Buenos Airesa.

Tone Brulc je bil rojen 1928 v vasi Hrušica št. 11 občina Šmihel-Stopiče. Realno gimnazijo je obiskoval v Novem mestu do srede l. 1941, ko so podgorski komunisti šli po Nemce v štiri ure oddaljeno Krško. Ti so postavili mejo rajha tik pred njegovo vasjo, da ni mogel več v Novo mesto. Sledila so domobranska leta od 9. septembra do 31. maja, ko je kot poslednji domobranec zapustil zadnji dan mesto bataljonskega ordenanca iz Vetrinj. Pobegnilo jih je 48 v Italijo peš, in prišlo jih je 14 do Udin, nato pa do Moniga pri Trevizu, kjer je že bila organizirana šola. Maturo je dokončal v Senigaliji, se vpisal na medicinsko fakulteto ter kmalu odšel v Argentino. Poleg zanimanja za žive jezike (nemščina, ruščina, francoščina, španščina) se je poskušal tudi s sanskritom in baskovščino, kar ga je zapeljalo v študij zgodovine. Publicirati je začel šele pred kratkim v raznih buenosaireških časopisih, med njimi tudi v Glasu in Meddobju. Pri natečajih SKA je prejel letos prvo nagrado za razpravo O vprašanju narodne sprave, drugo nagrado na leposlovnem natečaju ter prvo na zadnjem natečaju Mladike za črtico.

ROJAKI: PODPRITE SKA OB NJENEM JUBILEJU!

kulturni večeri

13. kulturni večer, 20. oktobra 1984: Dr. Katica Cukjati, Narodna zavednost in emigracijska mladina.

Na 13. kulturnem večeru je dr. Katica Cukjati predavala o tej temi. Z jasnimi mislimi je predavateljica zajela široko problematiko narodnosti, različnih pojmovanj pripadnosti ter posebej poudarila primer sinov slovenskih emigrantov v Argentini. Cukjatijeva je v svojem podajanju postavila nekatere teze, katere so navzoči po predavanju še poglobljali. Tako se je razvila živahna debata. Sklenil jo je Avgust Horvat, vodja odseka za družbene vede, ki je tokrat vodil kulturni večer.

14. kulturni večer – Mons. dr. Mirko Gogala: Vloga laika v Cerkvu v luči novega Cerkvenega Zakonika.

10. novembra zvečer ob 20 uri je bil v mali dvorani Slovenske hiše štirinajsti kulturni večer SKA, v priredbi teološkega odseka. Na njem je predaval MIRKO GOGALA o temi VLOGA LAIKA V CERKVI V LUČI NOVEGA CERKVENEGA ZAKONIKA. Razlagal je dolžnosti in pravice vseh vernikov in pa dolžnosti in pravice vernikov laikov. Zadevni kanoni (204-231) predstavljajo eno največjih novosti v Zakoniku.

V prvem delu predavanja je obravnaval razloge, ki so omogočili tako važne spremembe.

V drugem delu nam je podal strnjen pregled osnovnih pravic in dolžnosti, ki veljajo za vse vernike, torej tudi za laike. Te določbe imajo svojo nujno predpostavko v resnični osnovi enakosti vseh vernikov glede dostojanstva in dejavnosti, kot to določa kanon 208.

V tretjem delu je bil govor o dolžnosti vernikov laikov, ki jih lahko razdelimo v tri dele: 1) določbe, ki govore o soudeležbi laikov pri enotnem poslanstvu Cerkev; 2) določbe o laikom lastnih nalogah in 3) določbe o soudeležbi laikov pri hierarhičnem apostolatu in pri cerkvenih službah: učiteljski, posvečevalni in vodstveni.

Svoja izvajanja je predavatelj zaključil z važno pripombo, da se moramo varovati dvojne zmote: Da ne bi hoteli neposredno duhovne naloge zaupati samo klerikom, ker so na enotnem poslanstvu Cerkev udeleženi tudi laiki; pa da ne bi videli napredovanja laikov v Cerkvu sami edino ali predvsem v tem, da so čim bolj udeleženi pri nalogah, ki so lastne klerikom. Največjo važnost je namreč treba posvetiti temu, kar je laikom lastno in njim svojsko glede njih položaja in poslanstva, „da vsak po svoji zmožnosti časno ureditev stvari prepojijo in spolnijo z evangeljskim duhom in tako na poseben način v urejanju teh stvari in izvrševanju svetnih nalog dajejo pričevanje za Kristusa“. (k. 225, 2).

Za lažje razumevanje je predavatelj na začetku razdelil nekaj izvodov besedila kanonov.

Predavanju je sledila živahna debata, ki jo je vodil vodja večera dr. Jure Rode.

15. kulturni večer, 24. novembra 1984: Predstavitelje knjige dr. Ignacija Lenčka: RAST V RESNICI IN LJUBEZNI

Predstavitelj dr. Vinko Brumen je navzočim podal pregled vsebinskega bogastva tega izbora spisov pred desetimi leti v Avstriji umrlega ustanovnega člana SKA dr. Ignacija Lenčka. Opozoril je še posebno na nekatere njegove razprave iz področja moralne filozofije, ki jih je bil profesor

napisal še v domovini, kot na primer DOBIČEK KOT BREZDELNI DOHODEK, pa na njegove v Meddobju objavljene blesteče eseje, ki so tudi v knjigi ponatisnjeni.

V debati, ki jo je vodil vodja filozofskega odseka, dr. Alojzij Kukovica, so navzoči vedeli povedati marsikaj iz življenja in delovanja prof. dr. Ignacija Lenčka, zlasti je bila poudarjena njegova vloga odličnega debaterja pri kulturnih večerih ustanove v njenem prvem desetletju, ko je pokojni živel in delal še v Argentini in se je prireditel SKA redno udeleževal in pri njih sodeloval.

Mnogo navzočih je na predstavitvi knjige po njej tudi seglo.

ustvarjalci SKA

Lev Detela

Izredno plodovitost in pisateljsko zrelost izkazuje naš član Lev Detela. V reviji Log (21/1984-VII) je izšel odlomek v nemščini večjega proznega dela Lepota razvaline (Die Schönheit der Ruine). Delo bo nosilo naslov Grand Hotel in še ni dokončano. Avtor pripravlja tudi obsežno delo v slovenščini, a o tem prihodnjič.

France Ahčin je razstavil

Kipar France Ahčin je tudi letos pripravil razstavo svojih del v Biblioteca Popular J. M. Giufra v buenosaireškem predmestju El Palomar. Razstava je bila odprta od 3. do 17. novembra. V spremnem katalogu je Ahčina predstavil obiskovalcem hrvaški kritik Žarko Šimat, kjer v mednarodnem okviru sodobnega kiparstva priznava kiparju Ahčinu iskanje ekspresivne sinteze.

Franc Sodja na Koroškem

Franc Sodja CM, član teološkega odseka, se od srede oktobra pa do konca leta nahaja na Koroškem, kjer v Katoliškem domu prosvete v Tinjah pa v župnijah in vzgojnih domovih predava ter vodi duhovne vaje za različne skupine.

Graciela Mravlje

je v Córdobi živeča predstavnik mlade generacije upodabljalajočih umetnikov. Končala je študij graviranja na Umetniški šoli (Facultad de Filosofía y Humanidades) v Córdobi. Njena kratka umetniška pot je posuta z mnogimi skupinskimi in individualnimi razstavami. Kakor drugi umetniki, je tudi ona dala Slovenski kulturni akciji za njeno umetniško loterijo pričujočo jedkanico z naslovom Se quedó cantando.

CORREO ARGENTINO CORR. CENTRAL Y SUC 6	TARIFA REDUCIDA CONCESION 232
	R. P. I. 201682

GLAS je glasilo Slovenske kulturne akcije. Urejuje ga tajništvo. Tisk Editorial Baraga del Centro Misional Baraga, Colón 2544, 1826 Remedios de Escalada, Pcia. Buenos Aires, Argentina. Vsa nakazila na ime in naslov: Alojzij Rezelj, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina. - Editor responsable Slovenska kulturna akcija (Andrés J. Rot), Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina.